

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.546/2015/4.

A tanács tagjai: Dr. Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Patakiné dr. Teremi Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Fabók András ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Kummer Ákos ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.040/2015/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.M.4936/2012/25.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.040/2015/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.M.4936/2012/25. számú ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát 2012. november 19-én kelt azonnali hatályú felmondásával jogellenesen szüntette meg.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 15.000 (tizenötezer) forint és 4.050 (négyezer-ötven) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget, míg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A közigazgatási és munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2012. szeptember 1-jétől állt az alperes alkalmazásában képviselői asszisztens munkakörben határozott idejű munkaviszonyban, amelyet az alperes az országgyűlési képviselői mandátuma lejártának időpontjáig határozott meg.
- [2] Az alperes a felperes munkaviszonyát 2012. november 19-én kelt azonnali hatályú felmondással szüntette meg. Ennek indokolása szerint „Megállapítom, hogy normál munkaidőben és helyen több alkalommal nem jelent meg, vagy a munkavégzésből eltávozott előzetes egyeztetés nélkül. Az általam rábízott feladatokat nem megfelelően vagy egyáltalán nem végezte el. 2012. november hó 7-én kiléptem a J.képviselőcsoportjából, a továbbiakban független képviselőként folytatom, ezzel szemben H.R.lékállásban továbbra is az egyik J.képviselő, Z. K.D.kalmazásában áll, és ez felvet adatkezelési, személyes és titoktartási problémákat is.”

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében a munkaviszonya megszüntetése jogellenességének megállapítását, és az ehhez fűződő jogkövetkezményként a határozott időből hátralévő időre járó távolléti díjának megfizetését igényelte. Álláspontja szerint a munkáltató intézkedése jogellenes, indokolása nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, továbbá vitatta, hogy olyan jellegű magatartást tanúsított volna, amely a jogviszony megszüntetését indokoltá tette.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint a felperes magatartása miatt a jogviszony fenntartása lehetetlenné vált.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.M.4936/2012/25. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség viselésére kötelezte. Kimondta, hogy a munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel az eljárás illetéke az államot terheli.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 78. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, valamint az Mt. 52. §-ában szabályozottakra.
- [7] Önmagában az a tény, hogy az alperes kilépett a J.-l, és ezáltal a felperes további foglalkoztatása összeegyeztethetlenné vált az új pozíciójával mint független képviselőével, a bíróság szerint nem a felperesnek felróható. Ebből következően az azonnali hatályú felmondás második indoka nem felel meg a jogszabályi előírásoknak.
- [8] Egyebekben a bizonyítási eljárás során a felek egyezően adták elő, hogy a felperes kezdetben Z. K.D.pviselő teljes munkaidejű asszisztenseként tevékenykedett, majd Z. K.K.D.z alperes abban állapodtak meg, hogy a foglalkoztatást megosztva részmunkaidősként a felperest együttesen

alkalmazták.

- [9] Az alperes állítása szerint a felperes munkavégzésével többirányú probléma volt, így a munkája minőségével, határidők betartásával, valamint azzal, hogy többször nem jelent meg a munkahelyén, és ilyenkor az alperesnek más munkavállalókkal kellett elláttatnia a tevékenységet. Ezen alperesi állítást erősítette meg a tanúként meghallgatott K.M.Á.,SZ.A., K.P., K.G.alamint Kulcsár Gergely képviselő.
- [10] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes rendszeresen jelezte a munkatársainál, hogy a felperes munkavégzésével nincs megelégedve. A felperest az alperessel párhuzamosan foglalkoztató Z. K.D.intén ugyanolyan jellegű problémákat jelölt meg, mint amelyeket az alperes azonnali hatályú felmondása tartalmaz.
- [11] Az alperest terhelte a bizonyítási teher abban a tekintetben, hogy a felmondásban megjelölt indok valós. Tanúkkal igazolta, hogy a felperest többször nem tudta elérni, nem tartózkodott a munkavégzés helyén, ezért külsős asszisztensek segítségével tudta ellátni azokat a tevékenységeket, amelyeket eredetileg a felperesnek szánt. Az alperes azt is igazolta, hogy ezeknek a tevékenységeknek az ellátására az azonnali hatályú felmondást megelőző tizenöt napon belül került sor, azaz a rendelkezésre álló határidő is megtartásra került.
- [12] Az általános bírói gyakorlat értelmében amennyiben egy felmondásban több indokot jelöl meg a munkáltató, akkor akár egy is alkalmas arra, hogy az azonnali hatályú felmondást jogszerűvé tegye.
- [13] Az alperes bizonyította az azonnali hatályú felmondásban írtak megalapozottságát, így jogszerűen szüntette meg a felperes jogviszonyát.
- [14] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.040/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest perköltség fizetésre kötelezte azzal, hogy a fellebbezési illetéket és az elsőfokú eljárás során felmerült tanúdíjat az állam viseli.
- [15] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette. Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint eljárva helytállóan tájékoztatta a peres feleket az őket terhelő bizonyítási kötelezettségről. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2009. (VI.24.) PK vélemény 3. és 4. pontja szerint a tájékoztatásnak folyamatosan igazodnia kell a felek per során változó nyilatkozataihoz, követnie kell az esetleges keresetváltoztatásokat, kereset kiterjesztéseket. Ezen túlmenően a tájékoztatásnak az adott tényállításokra vonatkozóan egyediesítettnek és teljes körűnek, valamennyi elbírálásra kerülő kérelemre kiterjedőnek kell lennie. Ahhoz, hogy az elsőfokú bíróság ezen kötelezettségét teljesíthesse, szükséges az ellenérdekű fél tényállításának, nyilatkozatának előterjesztése.
- [16] A másodfokú bíróság a bizonyítékok köréből kiemelte Z. K.D.lomását, aki kezdetben teljes állású munkavállalóként foglalkoztatta a felperest. Állította, hogy írásbeli munkaköri leírásuk nem volt az asszisztenseknek, de nem is lehetett, hiszen az adott feladatok mindig attól függtek, hogy a képviselő, aki mellett az asszisztens a tevékenységét ellátta, milyen státuszt töltött be, milyen további feladatai voltak, vagy milyen bizottságokban, vagy egyéb országgyűlési testületekben vett részt. A felperes a tanúvallomást nem vonta kétségbe.
- [17] A felperessel azonos munkakört betöltő tanúk egybehangzó vallomása alátámasztotta a Z. K.D.tal előadottakat. A megegyező tanúvallomások szerint az asszisztensi tevékenység sajátosságából fakadt, hogy nemcsak a munkakör tartalmát határozta meg a képviselő, hanem a vele történő megbeszélés alapján került sor az asszisztens munkaidejének a beosztására, annak meghatározására, hogy mikor kell a munkahelyen megjelennie. A tanúk azt is egységesen adták elő, hogy az asszisztenssel szembeni elvárás volt az elérhetőség.
- [18] A bizonyítékok alátámasztották, hogy a felperes a Z. K.D.tesített munkaviszony során teljes mértékben tisztában volt a munkavégzési körülményekkel, a munkaköri kötelezettségével, és a vele mint asszisztenssel szemben támasztott elvárásokkal, és azokat el is fogadta. Ezen munkavégzési körülményekben nem történt változás az alperessel megkötött munkaszerződés időpontjában sem.

- [19] A felperes a személyes meghallgatása során sem hivatkozott arra, hogy ne lett volna tudomása a munkaidő beosztásáról és az általa ellátandó feladatokról. Azt, hogy tudatában volt a vele szemben támasztott elvárásnak, igazolja az is, hogy ennek bizonyítására kérte dr. Zs.R.núkénti meghallgatását.
- [20] A felperes az elsőfokú eljárás során nem tett tényelőadást arra vonatkozóan, miszerint az alperes megsértette volna az Mt. 46. §, 86-94. §-ait, valamint a 110-111. §-át. Ez okból ezt az másodfokú bíróságnak vizsgálnia nem kellett figyelemmel a Pp. 235. §-ára.
- [21] A felperes a fellebbezésében hivatkozott először arra, hogy a perben az alperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a munkavállalónak egyértelmű utasításokat adott, és a felperesnek tudnia kellett, hogy mi a konkrét munkaidő-beosztása, adott esetben mennyi időn belül kell a munkáltató telefonon közölt utasítására megjelenni a munkavégzési helyen. Külön hangsúlyozta ennek vizsgálatát a 2012. november 9-ei eset kapcsán.
- [22] A perben nem merült fel adat arra, hogy az alperes ne adott volna egyértelmű utasításokat, illetve a felperes ne tudta volna a konkrét munkaidő-beosztását, és az általa elvégzendő feladatokat.
- [23] A felperes az elsőfokú eljárás során nem tett tényelőadást arra vonatkozóan, miképpen került sor a munkaidejének megosztására a két munkáltatója között, hogyan alakult az ő utasítási joguk, illetve hogy volt-e közöttük valamifajta megállapodás erre vonatkozóan.
- [24] A kialakult bírói gyakorlat szerint a felperes a másodfokú eljárásban nem hozhatja fel azokat a tényállításait és bizonyítékait, amelyeket az elsőfokú eljárásban meg sem kísérelt előadni, így azokkal alapos ok nélkül késlekedett. E körben a bíróság utalt a Pp. 141. §-ának (2) bekezdésére, és a Pp. 235. §-ában foglaltakra.
- [25] A másodfokú bíróság nem értett egyet azon fellebbezési érveléssel sem, miszerint a tanúk csupán az alperes személyes véleményét voltak képesek megismertetni a bírósággal, mert személyesen nem álltak napi munkakapcsolatban a felperessel. Azt, hogy a felperes 2012. november 9-én a munkahelyén nem jelent meg, és a kiadott munkafeladatot sem végezte el, K.M.Á.vallomása (jegyzőkönyv, 8. oldal), és az alperes a kiegészített tényállásban rögzített 2012. november 9-ei e-mailje is alátámasztja.
- [26] Aggálytalan vallomást tett Sz.A., K.P.atkozóan, hogy az alperes frakcióból való kilépését követően - azaz 2012. november 7. és 19. között - a felperes helyett az alperes kérelmére, és a képviselőjük engedélyével látták el az asszisztensi feladatot, mert az alperes a felperest nem tudta elérni, illetve nem volt a munkahelyén. K.G.yancsak megerősítette, hogy az alperes mintegy „kölcsonkérte” az asszisztensét, K.P.-
- [27] Az alperes 2012. november 12-ei e-mailje is azt igazolja, hogy a felperes határidős feladatot nem végzett el, amely miatt a munkáltatója kifejezésre juttatta az elégedetlenségét.
- [28] Helytállóan hivatkozott az alperes az ellenkérelmében arra, hogy korlátlan rendelkezésre állást soha nem kívánt a felperestől, ezt a per adatai sem támasztották alá. A másodfokú bíróság osztotta azon alperesi álláspontot is, miszerint az a fellebbezési érvelés, hogyha az alperes nem lépett volna ki a frakcióból, nem került volna sor a felperes munkaviszonyának azonnali hatállyal történő felmondására, csupán feltételezés.
- [29] Az alperes a perben az azonnali hatályú felmondás összefoglaló módon megjelölt indokát tanúvallomásokkal és okiratokkal bizonyította. Igazolást nyert, hogy a felperes megsértette az Mt. 52. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat, ami az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerinti minősített kötelezettségzegés, és megalapozza az azonnali hatályú felmondást.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [30] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül

helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a felperes keresetének történő helytadást kért. Másodlagosan a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésével a másodfokú bíróság, vagy az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását indítványozta. Mindegyik esetben az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségben való marasztalását is kérte.

- [31] Az elsőfokú bíróság a tényállást nem megfelelően állapította meg, a bizonyítás és a bizonyítási teher Pp. 163. §, és 164. § szerinti szabályait, és az ezekhez fűzött jogkövetkezményeket nem megfelelően alkalmazta, továbbá sérült az ügyben irányadó bírói gyakorlat. Jogszabálysértésként az Mt. 64. § (2) bekezdését, 78. § és 79. §-át jelölte meg.
- [32] A felperes hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság nem minden tanú nyilatkozatát vette figyelembe, illetve a tanúk előadásainak csak egy részét értékelte a tényállás megállapítása során.
- [33] A felperes elfogadhatatlannak tartotta, hogy a fellebbezésben tett konkrét hivatkozásokat és tényelőadásokat nem fogadta el a másodfokú bíróság, amelyek az Mt. 46. §, 86-94. §, 110-111. § megsértésére utaltak.
- [34] A perben bebizonyosodott, hogy a munkaidő-beosztást, a munkaszervezést, a rendelkezésre állási kötelezettséget a munkáltató nem határozta meg, az alperes nem igazolta, csupán állította, hogy a „normál munkaidőben” a felperes nem jelent meg a munkahelyén.
- [35] A meghallgatott tanúk és a peres felek nyilatkozatai, továbbá a megfelelő dokumentumok hiánya nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a felperes munkavégzési kötelezettségei nem körvonalazhatóak, és további bizonyításra nem volt szükség. A felperes hivatkozása szerint az alperes nem határozta meg megfelelően a feladatokat, nem volt tisztázott, hogy mik is a munkavállaló konkrét rendelkezésre állási kötelezettségei, mennyi a napi munkaideje, és a konkrét munkafeladatok tekintetében mik voltak vele szemben a munkáltatói elvárások.
- [36] A felperes az e-mail levelezéssel kapcsolatosan előadta, hogy az ott olvasható üzenetváltásból nem állapítható meg olyan kötelezettségszegés, amely megalapozhatja az azonnali hatályú felmondást. Nemcsak az nem volt bizonyítva, hogy a kötelezettségszegés lényeges és jelentős súlyú volt, de az sem állapítható meg, hogy a munkáltatói e-mailekben említett kifogások megalapozottak voltak-e egyáltalán, és a munkavállaló a sérelmezett hibákat és mulasztásokat végül pótolta-e. A felperes terhére rótt magatartások súlyuk miatt nem alapolozhatnak meg azonnali hatályú felmondást.
- [37] A felperes hivatkozott arra, hogy a fellebbezésében foglaltakat a felülvizsgálati eljárásra nézve is változatlanul fenntartja.
- [38] A felülvizsgálati kérelem utalt az Mt. 64. §-ának (2) bekezdésében foglaltakra. Ezzel összefüggésben a felperes előadta, hogy a felmondás okának az indokolásból világosan ki kell tűnnie, azt utólag bővíteni, vagy megmagyarázni nem lehet. Az alperes indokolása, miszerint az azonnali hatályú felmondásra okot adó magatartás az, hogy „normál munkaidőben és helyen több alkalommal nem jelent meg”, és hogy „az általa rábízott feladatokat nem megfelelően, vagy egyáltalán nem végezte el”, túlságosan általános és közhelyszerű, abból nem derül ki, hogy pontosan mely feladatát nem végezte el, vagy mely feladatát nem megfelelően látta el a felperes, valamint az sem, hogy mely időtartam vehető figyelembe a nap 24 órájából „normál munkaidőnek”.
- [39] Balogh Julianna tanú nyilatkozatát, miszerint mindkét fél a rendezetlen jogi helyzet áldozata, a jogi, szűkebben a munkajogi értékek szerint úgy kell értelmezni, hogy a rendezetlen helyzet kialakulásáért és fennállásáért a munkáltató a felelős. Jelen perben a felelősség akkor is az alperest terheli, ha egyébként nem ő mulasztotta el a munkajogi szabályok betartását. Nyilvánvalóvá vált a perben, hogy a képviselők teljes mértékben a képviselői irodaházra hagyatkoztak a foglalkoztatás során. Ők maguk munkaszerződést nem szerkesztettek, ha pedig az irodaháztól nem kaptak meg egyes iratokat (például munkaköri leírást, munkaidő-beosztási nyomtatványt), akkor ilyet nem készítettek el. Ezen alapvető szabályok betartásának elmulasztása nem értékelhető a felperes terhére.
- [40] A felperes a felülvizsgálati kérelmében utalt az Mt. 97. §-ának (1), (2) és (4) bekezdésében foglaltak megsértésére is. A tényállásból, valamint az alperes perbeli nyilatkozataiból és az ítéletből is

hiányzik egy fontos tényállási elem, nevezetesen az, hogy a felperes a vele előzetesen és megfelelően közölt, tehát általa ismert elvárásokat nem teljesítette.

- [41] A felperes változatlanul fenntartotta azon következetes álláspontját, amely szerint a tanúk nagy része személyesen nem állt napi munkakapcsolatban vele, így az esetleges munkavégzési hibákra rálátásuk nem volt, csak elmondás alapján szereztek tudomást a munkavégzéséről.
- [42] A másodfokú bíróság iratellenesen fogadta el megalapozottnak és igazoltnak azon alperesi tényállítást, hogy a felperes 2012. november 9-én nem jelent meg a munkahelyén, és nem végezte el a rábízott feladatokat. A felperes hiteltérdemlően - chat beszélgetés papíralapon történő bemutatásával - igazolta azt a tényt, hogy a munkavégzés alól az alperes mentesítette, és ő adott engedélyt arra, hogy a munkavégzést fejezze be, „menj haza nyugodtan, szép hétvégét”, tehát 2012. november 9-én 12 óra 56 perckor a munkáltató maga engedte el a felperest a munkahelyről.
- [43] A meghallgatott tanúk egyike sem tudta megerősíteni, hogy az alperes felmondásának tényleges oka a felperes munkavégzésével összefüggő hiányosságai voltak, csupán következtetéseket vontak le azokból a nyilatkozatokból, amelyeket az alperestől közvetlenül hallottak.
- [44] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezésével.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [45] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [46] A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá elő kell adni - a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Így kizárólag azon felülvizsgálati érvelések voltak vizsgálhatóak, amelyek tekintetében a konkrét jogszabályi hely és a jogszabálysértés módja is megjelölésre került.
- [47] A felülvizsgálati kérelem önálló jogorvoslati kérelem, ezért az abban konkrétan megjelölt okok voltak értékelhetőek, a korábbi beadványokra (fellebbezésre) hivatkozás nem.
- [48] A hosszabb ideje kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a világos indokolás követelményének megfelel az az indok, amely megjelöli azt a tényt, körülményt, amelyre a munkáltató az intézkedést alapította, és abból - függetlenül attól, hogy azt összefoglalóan vagy részletezően határozta meg - megállapítható, hogy miért nincs szükség a továbbiakban a munkavállaló munkájára (BH 2001.395., Mfv.I.10.287/2015/6.). A bizonyítás azonban nem lépheti túl a felmondás indokolásának kereteit (MD.II.143.).
- [49] A bíróságok a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességében értékelik, és a per összes releváns körülményére figyelemmel - meggyőződésük szerint - bírálják el, mérlegelik, hogy az egyes bizonyítékok közötti ellentét miként oldható fel [bizonyítékok szabad mérlegelésének elve, Pp. 206. § (1) bekezdés]. E mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak tekintett. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH 2012.173.). Jelen esetben az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során nyilvánvalóan és alapvetően téves következtetésre jutottak, a rendelkezésre álló adatokból ugyanis nem vonható le megállapítás arra, hogy a felperes olyan felróható magatartást tanúsított, amely az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgálhatott.

- [50] A másodfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban konkrétan nem sérelmezte az Mt. 46. §, 86-94. §, és a 110-111. §-ában foglaltak megsértését, így azok az a fellebbezési eljárásnak sem képezhettek a részét, és a felülvizsgálati eljárásban sem voltak értékelhetőek.
- [51] Enélkül is azonban megállapítható volt, hogy a felperes munkaköri leírással nem rendelkezett, a munkaszerződéséből pedig csak az tűnik ki, hogy az alperesnél történő foglalkoztatása heti 10 órában történik. Az eljárás során nem volt bizonyítva, hogy a felperes esetében mit jelentett a „normál munkaidő”, nem került tisztázásra, hogy a munkaidő-beosztás pontos rendje hogyan alakult, mikor kellett a munkáltatónál megjeleneni, és a jelenlétet valamilyen formában kellett-e rögzíteni. A korlátlan rendelkezésre állás bizonyítottan nem volt az alperesnél elvárás.
- [52] Az alperes tanúkkal kívánta igazolni, hogy a felperes a munkahelyén rendszeresen nem jelent meg, és ilyenkor más személyek közreműködését kellett igénybe vennie. Az azonban nem derült ki, hogy a felperes mikor nem jelent meg, hogy ebben az időszakban tisztában volt-e azzal, hogy a munkáltatónak szüksége van a közreműködésére, és az sem, hogy a felróható magatartást az Mt. 78. §-ának (2) bekezdésében megjelölt tizenöt napos szubjektív határidőn belül követte-e el.
- [53] Konkrét esetként az alperes azt jelölte meg - az e napon írt e-mailre hivatkozva -, hogy a felperes 2012. november 9-én nem jelent meg a munkahelyén, és ezért Kovács Márton Áron segítségét kellett igénybe venni. Nevezett személy azon alperesi állítást megerősítette, hogy ezen a napon az alperesnek segítenie kellett. Az alperes azonban azt nem bizonyította, hogy a felperesnek mikor kellett volna megjelennie, továbbá hogy valóban nem volt a munkahelyén, és elérhető sem volt a munkáltató számára.
- [54] Az iratok között megtalálható az az e-mail, amelyet az alperes 2012. november 9-én 11 óra 29 perckor küldött a felperesnek, és a munkahelyen való megjelenését hiányolta. Ezt követően azonban chat beszélgetésre került sor (tartalmát a beadvány melléklete írásban rögzíti), 11 óra 54 perces kezdettel, amelynek szövegéből megállapítható, hogy a munkáltató már nem hiányolta a felperes jelenlétét, nem kérte számon a távolmaradását, sőt 12 óra 58 perckor az alperes részéről az hangzott el, hogy „menj haza nyugodtan”. Ezért ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy a kérdéses napon a felperes a munkaköri kötelezettségét megszegve nem jelent meg az alperesnél, és nem állt rendelkezésére.
- [55] A másodfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperest 2012. november 7. és 19. között helyettesíteni kellett, mert a munkahelyén nem jelent meg, és nem volt elérhető. Ebben a tekintetben sem jelölt meg az alperes egyetlen konkrétumot sem. A 2012. november 13-án felperes által küldött e-mail szerint „voltam orvosnál, mert rosszul vagyok, úgyhogy ma már nem leszek R. Hívj, ha bármit szeretnél” (beadvány). Az alperes válasza alapján ezt ő tudomásul vette, azt, hogy a felperest a következő napokban kereste volna, vagy számára utasítást akart volna adni, az alperes ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan nem igazolta.
- [56] Az azonnali hatályú felmondás indokait [Mt. 78. § (1) bekezdés] a perben az alperesnek kellett bizonyítania, aki ennek nem tett eleget. A bíróságok téves jogi álláspontjuk miatt pedig nem foglalkoztak a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeivel, ezért azt az új eljárásban kell megtenniük.
- [57] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítélet megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát [Pp. 275. § (4) bekezdés].

Záró rész

- [58] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg az illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján kell fizetnie.

[59] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján a 2016. június 8-án megtartott nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2016. június 8.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
dr. Patakiné dr. Teremi Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:
Nné
tisztviselő